

Для забезпечення стійкості цифрових митних систем необхідно вдосконалювати механізми безпеки, розширювати міжнародну співпрацю у сфері кіберзахисту та інвестувати в підготовку персоналу. Подальший розвиток цифрових технологій у митному адмініструванні сприятиме не лише зниженню корупційних ризиків, а й ефективнішій інтеграції у глобальні торговельні процеси.

Література:

1. Берназюк О. О. Проблема наукового визначення поняття цифрових технологій у праві. Науковий вісник Ужгородського національного університету, 2017. Серія ПРАВО. Випуск 47. Том 2. С. 83–86.

2. Ishchuk M., Ishchuk O., Khrypko S., Shnitser M., Vasylychuk T., Syhyda H., Hotsalyuk A. Sustainable Digital Evolution: Transforming the Ukrainian Customs Service. European Journal of Sustainable Development, 2024. № 13(1). P. 217–228. <https://doi.org/10.14207/ejsd.2024.v13n1p217>

3. Luna-Reyes L. F., Gil-Garcia J. R.. Digital government transformation and internet portals: The co-evolution of technology, organizations, and institutions. Government Information Quarterly, 31(4). P. 545–555. <https://doi.org/10.1016/j.giq.2014.08.001>

4. Matveev V., Nykytchenko O., Stefanova N., Khrypko S., Ishchuk A., Ishchuk O., Bondar T. Cybercrime in the Economic Space: Psychological Motivation and Semantic-Terminological Specifics. International Journal of Computer Science and Network Security, 2021. № 21 (11). P. 135–142. <https://doi.org/10.22937/IJCSNS.2021.21.11.18>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-490-3-55>

СПІЛЬНА АГРАРНА ПОЛІТИКА ЄС ТА ЇЇ ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Качурінер В. Л.

*кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри морського та міжнародного права
Міжнародний гуманітарний університет
м. Одеса, Україна*

Спільна аграрна політика (далі – САП) Європейського Союзу є одним із ключових механізмів регулювання сільськогосподарського сектору в ЄС, спрямованим на забезпечення продовольчої безпеки, підтримку фермерів та

сталий розвиток сільських територій. Вона відіграє важливу роль у формуванні європейського аграрного ринку, забезпечуючи стабільні доходи агровиробників і доступність продовольства для населення.

Для України САП ЄС має велике значення, оскільки країна є важливим партнером ЄС у сфері сільського господарства та експортує значну частину своєї аграрної продукції до європейських країн. Український аграрний сектор орієнтований на впровадження європейських стандартів, що сприяє підвищенню якості продукції та її конкурентоспроможності на міжнародних ринках.

Так, політика ЄС у сфері сільськогосподарського виробництва суттєво змінилася за останні десятиліття, щоб допомогти фермерам протистояти цим викликам і реагувати на зміну ставлення та очікувань людей. Аграрна політика ЄС охоплює широкий спектр сфер, включаючи якість харчових продуктів, відстеження, торгівлю та просування сільськогосподарської продукції ЄС. ЄС фінансово підтримує своїх фермерів і заохочує стійкі та екологічно чисті практики, а також інвестує в розвиток сільських територій.

В аграрному секторі значна увага фахівців, як позначає О. Г. Коритний, зосереджена на безпечності харчових продуктів. Наразі визнано, що ефективним напрямом переходу до сталого розвитку сільських територій виступає органічне виробництво (нормативні засади відображені у Спільній аграрній політиці ЄС). Україна, рухаючись у даному напрямі, має врахувати багаторічний досвід Європейських країн [1, с. 53].

Сільське господарство та харчові галузі та послуги забезпечують понад 44 мільйони робочих місць у ЄС, включаючи регулярну роботу для 20 мільйонів людей у самому сільськогосподарському секторі [2]. Завдяки різноманітному клімату, родючому ґрунту, технічним навичкам фермерів і якості продукції ЄС є одним із провідних світових виробників і експортерів сільськогосподарської продукції. Наша країна, яка вступила на шлях інтеграції до ЄС, посилює можливості Союзу у сфері сільськогосподарського виробництва, що робить Україну достатньо перспективним партнером і в подальшому достатньо важливою державою-членом ЄС.

Основними цілями САП є підвищення продуктивності сільського господарства, щоб споживачі мали стабільне постачання доступних продуктів харчування, а також забезпечення добробуту самих фермерів в ЄС. Усі держави-члени поділяють ці дві цілі, жодна з яких не може бути досягнута без надання фінансової підтримки сільському господарству та сільській місцевості.

Оновлена САП передає компетенцію з конкретизації аграрної політики на рівень країн-членів, надає Україні шанс на ефективну євроінтеграцію. Національна аграрна політика надалі має змінюватися виключно в напрямі запровадження цілей САП ЄС, узгодження напрямів і форматів надання

підтримки сільгоспвиробникам, Вже сьогодні можна і потрібно провести паралелі між інструментами САП і підтримки аграрного сектору України і привести їх у відповідність максимально можливим чином [3, с. 30].

У своєму дослідженні Інститут економічних досліджень та політичних консультацій в Україні при Уряді України свого часу позначив, що можна виділити ефективність чотирьох інструментів підтримки САП, які застосовувались в ЄС [4].

Одним із ключових аспектів САП є система субсидій та дотацій, яка допомагає європейським фермерам зберігати конкурентні позиції та адаптуватися до змін у глобальній економіці. Україна, прагнучи інтеграції до ЄС, має враховувати механізми підтримки сільського господарства та можливості використання досвіду європейських країн для розбудови власної аграрної політики.

Також важливим напрямом є екологічний компонент САП, який передбачає заходи щодо зменшення впливу сільського господарства на навколишнє середовище, зокрема через впровадження технологій ощадливого землеробства, скорочення використання хімікатів та стимулювання розвитку органічного виробництва. Це відкриває для України перспективи адаптації власного аграрного сектору до сучасних екологічних стандартів та розвитку «зеленої» економіки.

Наприклад, система присудження еколейблу не носить обов'язкового характеру, її цілями є: поширення дизайну, виробництва, маркетингу і використання продукції, що має мінімальний вплив на навколишнє середовище; поліпшення забезпечення споживачів інформації про продукцію, надає вплив на навколишнє середовище. Для отримання еколейбла – свого роду сертифіката якості – продукція повинна відповідати суворим екологічним критеріям. Європейським Союзом розроблено відповідні критерії для ряду категорій товарів: туалетного паперу, добрив, пральних і посудомийних машин та ін.

Зазначимо, що в Європейському союзі переважає добровільна сертифікація. Для України, з огляду її загального екологічного стану, існує потреба в посиленому державному управлінні в галузі екологічної безпеки й контролю за додержанням екологічних вимог. Саме цей чинник наголошує на першочерговому значенні для нашої держави обов'язкової екологічної сертифікації.

Загалом, Спільна аграрна політика ЄС є не лише інструментом підтримки сільського господарства країн-членів, а й важливим орієнтиром для України у впровадженні реформ, розвитку сільських територій та підвищенні конкурентоспроможності аграрного сектору на міжнародній арені.

Література:

1. Коритний О.Г. Особливості аграрної політики ЄС: можливості для України. *Науковий вісник Полісся*. 2020. № 2(21). С. 52-56.
2. The EU explained: Agriculture. Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2017. 16 p.
3. Старікова Л. Спільна аграрна політика ЄС і завдання України в контексті євроінтеграції (план наближення політик і гармонізації законодавства). Київ, 2022. 32 с.
4. Еволюція Спільної Аграрної Політики ЄС: Наслідки для України. Київ, 2015. URL: http://www.ier.com.ua/files/publications/Policy_papers/German_advisory_group/2005/U2_ukr.pdf (дата звернення: 03.03.2025).

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-490-3-56>

РОЗВИТОК МЕТАЛУРГІЙНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ У ВОЄННІ ЧАСИ

Кравець Д. Д.

доктор філософії,

викладач кафедри економіки і міжнародних економічних відносин

Міжнародний гуманітарний університет

м. Одеса, Україна

Дата 24 лютого 2022 року, стала для кожного українця своєрідним моментом, коли час зупинився і життя повністю змінилося. Після повномасштабного вторгнення Росії на територію України, в країні було запроваджено воєнний стан. Цей крок дозволив уряду вжити низку надзвичайних заходів, спрямованих на забезпечення обороноздатності та підтримку функціонування економіки в умовах війни. Серед основних наслідків запровадження воєнного стану стали тимчасові обмеження громадянських і політичних прав, а також введення командного управління в окремих сферах економіки.

Однак, незважаючи на надзвичайні умови, уряд зберіг домінуючу роль приватного сектора та ринкових механізмів у більшості галузей економіки. Повноваження, пов'язані з війною, використовувалися обмежено та вибірково.

Зокрема, були впроваджені обмеження на конвертованість гривні та операції з іноземною валютою, що дозволило стабілізувати фінансову систему в умовах підвищеної невизначеності. Також уряд вжив заходів у енергетичному та транспортному секторах, щоб забезпечити їхню функціональність та запобігти можливим кризам. Ці дії були спрямовані на балансування між необхідністю підтримки економічної стабільності та